

κρῦ τῆς ὁποίας κεῖται ἡ Δία νῆσος, κοινῶς Σταῦδια, ἢ τις εἶναι ὡσαύτῃ λιμὴν τῆς πόλεως. Κυταῖον, λογιάζουσι τινές, ὅτι αὐτὸ νῦν εἶναι ἡ νῦν Καῦδια, καὶ ἄλλοι λέγουσι, ὅτι τὸ Κυταῖον νῦν εἶναι ἡ Σιττία, ἀλλ' αὕτη τίθεται εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος, καὶ ἄλλοι ὅτι νῦν εἶναι ἡ Φράσκια. Δῖον ἄκρον, Παντομάτειον, Ρίθυμνα, κοινῶς Ρέθυμο, κειμένη εἰς τὰς ἐκβολὰς τῆς Πλατωνικῆς ποτ. Ἀμφιμαλλος, ἢ Ἀμφιμαλλῆς Κόλπος, κοινῶς Κόλφος τῆς Σέδας, παρονομαθεῖς ἄπο τῆς Σέδας τῆς κάσρας, κειμένη ἐπίτιτος σκοπέλης, ὄψιν καὶ ἀκαταπολεμήτη, τὸ ὅποιον ἔμεινεν εἰς τὴν δεσποτείαν τῆς Βρυτῶν, ἔχον καὶ λιμένα δ' ἄρῳρον. λέγεται αὕτη καὶ Ἀμφιμαλία. Δρέπανον ἄκρον, Μινῶα, εἴτα εἶναι αἱ ἐκβολαὶ τῆς Πυκνῆς ποτ. μετὰ τῆτον οἱ Κυδωνεῖς, ἢτοι ἡ Κυδωνία, κοινῶς Χανιά. Κύαμον ἄκρον, Δίκταμον, Ψάκον ἄκρον, πλησίον τῆς ὁποίας κεῖται ὁ Κῆδισκος τὸ ὄρος. Κίσαμος, πόλις ποτῆ, καὶ τὰ λοιπὰ.

4. Ἡ Κρήτη πανυῦ ἔχει τρεῖς πόλεις ἀξιολόγους, καὶ ὀχυράς, κατὰ τὴν βόρειον πλευρὰν, τὰ Χανιά, τὸ Ρέθυμο, καὶ τὴν Καῦδιαν, (ἡ ὁποία εἶναι πόλις μεγάλη, ὀχυρωτάτη, καὶ μητρόπολις ἀπάτης τῆς Νήσου, βασάσασα θαυμασίως τὴν περικύκλωσιν πῶν Τέρκων) καίτοι τὸ πάλαι λέγουσι νῦν εἶχεν ἑκατὸν πόλεις, ἐκ πῶν ὁποίων αἱ ὀξαιρετώτεραι ἦσαν αὐταί. Γόρτυς, ἢ ὁ Ποιητῆς Γόρτυνα τειχιόσασα καλεῖ, διὰ τὸ ἐρυμνὸν αὐτῆς καὶ στεῖρον. ἐκεῖτο ἐν πεδίῳ καὶ τὸ Μεσόγειον, ἀφισαμνή τῆς Ἰδης τῆς ὄρας μίλια 10., πλησίον ταύτης τρέχει ὁ Ληθαῖος ποτ. πρότερον ἐκαλεῖτο Λάρισα, εἴτα Κρημνία, καὶ ὑπερον Γόρτυς. πανυῦ αὕτη κατέλιπεν εἰς μικρὰν κώμην. Κυδωνία, καὶ Κυδωνίς, κοινῶς Χανιά, ἐκλήθη ἄπο Κυδωνος τῆς υἱῆς τῆς Ἑρμῆ, καὶ τῆς Ἀκακαλίδος, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐσμίγησαν ὁ τῆς Ἀπόλλωνος, καὶ ὁ Ἑρμῆς, καὶ ἐκ τῆς Ἀπόλλωνος ἐγέννησε τὸν Νάξον, ἐκ δὲ τῆς Ἑρμῆς τὸν Κύδωνα. ἐπάρθη αὕτη ἡ πόλις ὑπὸ πῶν Τέρκων ἐν ἔτει 1646., ἔχει ποτ. τῶν

Ἰάρδανον. εἰς πὺν ἀγρὸν τῆς Κυδωνίας εἶναι τὰ λῶκα
 ὄρη, εἰς τὰ ὁποῖα κατοικῶσιν οἱ Σφακιᾶται, ἀνδρωποὶ
 ἀγριοὶ, καὶ πρὸς πόλεμον ἔπιμοι. Κνωσὸς, πόλις πο-
 τὲ διάσημος ἐν τῷ Μεσογείῳ κειμένη, εἰς τὴν ὁποίαν εἶ-
 χε τὰ Ἀνακτόρια ὁ Μίνως, ἡ Πατρίς τοῦ Στράβωνος,
 μὲ ὅλον ὅπῃ αὐτὸς ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἀμάσειαν τῆ Πόν-
 τος· πόρα εἶναι κώμη. Λύκος πόλις ποτὲ Μεσόγειος,
 κληθεῖσα ἄπο Λύκος τῆ ἕα τῆ Λυκάονος. ἄλλοι λέγου-
 σιν, ὅτι ἐκλήθη Λύττος, ὡσαύτῃ δὲ εἴσκειτο ἐν μετεώ-
 ρῳ τόπῳ. τὸ γὰρ ὑψηλὸν καὶ ἐπηρμένον, Λύττον καλοῦσι.
 ταύτης ἐπίγειον, καὶ ἐμπόριον ἦτον ἡ Χερσόνησος. λέ-
 γεται αὕτη ὑπὸ τινῶν να εἶναι τὸ Παλαιόκαστρον. Λύκα-
 σος, ἣτις καὶ πρὸ τῆ Στράβωνος ἠφάνισαι. Φαῖσον, ἐκλή-
 θη ἄπο Φαῖσα τῆ Γίε τῆ Ροπάλα, τῆ κτίσαντος ταύτην,
 ὅστις ἦν υἱὸς τῆ Ἡρακλέως. ἀφίσατο τῆς Γόρτύως κατὰ
 τὸν Γεωγράφον 5αδίκης 60., καὶ τῆς θαλάσσης 20. τὴν Φαί-
 σον κατέσκαψαν οἱ Γόρτύωι. Μανεθῶσα. Δικταῖη, Δί-
 κταμον ἐλέγετο, καὶ κοιῶς τανυῶ Δίτταμο, κειμένη πρὸς
 τὴ Κίσαμον ἀκρωτήριον, τὸ ὁποῖον κοινῶς καλεῖται Κάβο
 Σπάδα. Πολυρῥωῖα πόλις ποτὲ ἐν τῷ Μεσογείῳ κει-
 μένη. Ἀπτέρια, ἣτις καὶ Ἀπτέρα, πόλις ποτὲ ἐν τῇ
 παραθαλασσίᾳ, κληθεῖσα ἄπο τῆς εἰδος τῆς Μισσῶν, καὶ
 Σειρῶων, τῆς γενομένης ἐν τῷ Μισείῳ, τόπῳ ὄντι πλη-
 σίον τῆς πόλεως, καὶ τῆς θαλάσσης, ἐν ᾧ μετὰ τὴν ἐν
 Μισικῇ νίκῃ τῆς Μισσῶν, δυσφορήσασαι αἱ Σειρήνες,
 τὰ πτερὰ τῆς ὤμων ἀπέβαλον, καὶ λῶκαι γινόμεναι, ἐπέ-
 βαλον ἑαυτὰς εἰς τὴν θάλασσαν. Ἀρτάκινα, Λάππα,
 Σέβριτα, Ἐλόθέραι, Πάννα, καὶ τὰ λοιπά. Ἡ νέα
 Κανδία ἐκτίθη ὑπὸ τῶν Τέρκων, ἀντικρὺ τῆς παλαιᾶς
 Κανδίας, μετὰ δὲ τὴν ἀλωσιν αὐτῆς, πάλιν ὑπ' αὐτῶν
 ἐκρημνίσθη. ἡ Σπίνα Λόγγα εἶναι νησίον, κείμενον εἰς
 τὸ Βόρειον μέρος τῆς νήσου, ὑπὸ τὴν δεσποτείαν τῆς Βε-
 ρετῆς. νησίον εἶναι καὶ ἡ Καραβῶσα, κείμενον ἄπο Δυσ-
 μῶν

μῶν τῆς Κρήτης, ἀφ' αὐτοῦ εἰς τὰς Τέρκας πρὸ ὀλίγου καιρῶ. αὐταὶ αἱ νῆσοι ἔχουσι καὶ Φρέσια. περὶ τὴν Κρήτην εἶναι καὶ ἄλλαι νῆσοι, οἷον ἡ Λάγυσα, ἡ Σίκινος, ἡ Καλαύρεια, ἡ Λητώα, κοινῶς Χεϊσιανά· καὶ τὰ λοιπά.

27. Περὶ τῆς Θηρασίας Νήσου.

Ἡ Θηρασία Νῆσος λέγεται κοινῶς Σαντορίνη, ἢτοι Ἁγία Εἰρήνη, ἡ ὁποία καίτοι τὸ πάλαι μία καὶ συνεχὴς ἔσα, διηρέθη ὁμως ὑπὸ σεισμῶν ἐν ἔτει ἅπ' Χεϊσῶ 1507 μέρας αὐτῆς καταποντιθεύτος, ὅπως ἐγένετο Πορθμὸς, τὸν ὁποῖον ἡ ἀπεράση τινὰς ἀνδρῶν κινδυνῶν, δεῖν εἶναι δυνατὸν. μεταξὺ δὲ αὐτῶν τῶν δύο νήσων, παρεμπίπτει καὶ ἕτερον σμικρὸν νησίον, κοινῶς λεγόμενον Καμνή, εἰς τὸ ὁποῖον κεῖται Ναὸς ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Νικολάου. ὁμοίως κεῖται καὶ ἕτερα δύο Νησῖα, τὸ μὲν Ἀσπρονῆσι κοινῶς λεγόμενον, τὸ δὲ Καμνή καὶ αὐτὸ ὀνομαζόμενον. ὡς τε εἰς ἕκείνον, ὅπως πλέει ἅπ' δυσμῶν ἐπ' ἀνατολὰς, πρῶτη κεῖται ἡ Θηρασία, δευτέρα ἡ Καμνή, καὶ τρίτη ἡ Σαντορίνη. ἀπέχει αὕτη τῆς Κρήτης μίλια 60., ἢ κατ' ἄλλους 100., γυρίζει μίλια 40., ἐπιμήθη εἰς θρόνον Ἀρχιεπισκόπου τὸ πάλαι εἶχε δύο πόλεις, τὴν Ἐλευσίνα, καὶ τὴν Οἶαν, παναῶ ὅμως τὴν Σαντορίνην, καὶ Φρέσιον. Μητρόπολις ἐστάθη τὸ πάλαι τῆς Κυρλωαίων, Ἄποικος τῆς Λακεδαιμονίων. ὑπετάχθη καὶ ὑπὸ τῆς ἀθίωαίων, καὶ τὸν Θεκυδ. βιβλ. ε. ἐφλογίσθη ὑπὸ κρατῆρων αὕτη ἡ Νῆσος, ἐν ἔτει ἅπ' Χεϊσῶ 726., καὶ 1427. καὶ 1660 ἡ δὲ Θήρα νῆσος ἕτερα ἐστὶ τῆς Θηρασίας, τὴν ὁποῖαν τινὲς λογιάζουσι, καὶ εἶναι ἡ Ἀντίμηλος, ὡς εἴρηται. περὶ τὴν Θήραν νῆσον, εἰς τὸν καιρὸν Κλαυδίου τῆς Αὐτοκράτορος ἀνεῳόθη ἐκ τῆς θαλάσσης Νησίον, τὸ ὁποῖον πρότερον δὲν ἦτον, κατὰ τὸν Δίωνα.

28 Περὶ τῆς Ἀνάφης Νήσου .

Ἡ Ἀνάφη κεῖται πλησίον τῆς Θηρασίας, πρότερον καλεσμένη Μεμβλιάρος, ἀπὸ Μεμβλιάρου πῦ ἐλθόντος εἰς αὐτὴν πρὸς ἀναζήτησιν τῆς Εὐρώπης συνάμα τῷ Κάδμῳ. ὕστερον δὲ ἐκλήθη Ἀνάφη, μετὰ τὸ νὰ ἀνεφαῖν αὕτη ἐκεῖ εἰς τὰς Ἀργοναύτας, ὅπου ἐβασανίζοντο ἐν σκοτεινῇ ὑπὸ τῷ χειμῶνος. εἶναι αὕτη κατοικησμένη ὑπὸ ἀνθρώπων, ὡς περ καὶ αἱ λοιπαί. γυρίζει μίλια 30. πλησίον τῆς Θηρασίας, καὶ Ἀνάφης κεῖται καὶ ἕτερα νῆσος Μεμβλιάρος λεγομένη, καὶ κατ' ἀφαίρεσιν, Βλιάρος.

29 Περὶ τῆς Ἀσυπαλαίας Νήσου .

Ἡ Ἀσυπαλαία, ἥτις καὶ Ἀσυπαλία λέγεται, καὶ κοινῶς Ἀσυπαλιά, πρότερον ὠνομάζετο Πύρρα, καθ' ὃν καιρὸν τὴν ὤρειον οἱ Κάρες. εἶτα ἐκλήθη Πύλαια, ἔπειτα Θεῶν Τράπεζα, διὰ τὸ ἀνθρώπινον αὐτῆς κατὰ τὸν Στέφανον. τελευταῖον Ἀσυπαλαία, ἀπὸ Ἀσυπαλαίας, τῆς μητρὸς τῆς Ἀγκαίης. ἐλέγετο προσέτι καὶ Ἀσειά, τῆς ὁποίας ἡ περίμετρος εἶναι μιλίων 60., ἢ 80. ἀπέχει τῆς ἐν τῇ ἐλλάσῳ Ἀσία Κνίδος 60. μίλια. ἐτιμήθη ποτὲ εἰς ὄρον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ῥόδου Μητροπολίτην· κεῖνται περὶ αὐτὴν καὶ Νησίαι τινὰ, ἢ Σκόπελοι.

30. Περὶ τῆς Δήλου Νήσου .

Ἡ Δήλος νῆσος, κοινῶς Σδίλε, πρότερον ἐκαλεῖτο Ἀσειά, καὶ Ὀρτυγία ἀπὸ Ἀσειᾶς ἀδελφῆς τῆς Λητῆς, ἥτις φύγῃσα τὴν μίξιν τῆς Διὸς, μετέβαλεν ἑαυτὴν εἰς ὄρτυγα, καὶ ἤλατο εἰς τὴν θάλασσαν. ὕστερον δὲ μιγείσθαι Ἰδῆς μετὰ τὴν ἀδελφὴν τῆς Λητῆς, ἐγγυον ἐποίησεν αὐτὴν.

τῷ. ἐγγίζοντας δὲ τῷ χρόνῳ τῷ τεκῆν τῷ Διτῷ, διὰ τὴν
 φθόρον τῆς Ἡρας, δὲ τῷ ἐδέχετο ἔτε ἡ γῆ, ἔτε ἡ θά-
 λαττα. διὰ τῷτο ὁ Ζεὺς προσάττει τὸν Ποσειδῶνα, νὰ ἀνα-
 δώσῃ ταύτην τῷ ἐκ τῆς ὄρτυγος ἀνάδοθεῖσαν νῆσον κρυπτο-
 μένῳ προσίτι ὑπὸ τῆς κυμάτων, καὶ τρέμῃσαν ἐκ τῆ φόβῃ
 τῆς, ἥτις ἀνάδοθεῖσα ὠνομάθη Δῆλος, ἥτοι Φανερά· φανε-
 ρων δὲ ἐκεῖ πρότερον Δάφνης, καὶ Φοίνικος, καὶ ὁποίων ἀ-
 λαμνὴ ἡ Διτῷ γεννᾷ πρῶτον τῷ Ἄρτεριν, εἴτε ματῶ-
 θεῖσα ὑπὸ τῆς Ἄρτεμιδος, γεννᾷ καὶ τὸν Ἀπόλλωνα. με-
 τὰ ταῦτα ἡ μὲν Ἄρτεμις κρατεῖ ταύτῳ τῷ Δῆλον νῆ-
 σον, ὁ δὲ Ἀπόλλων διέβη εἰς τῷ Λυκίαν, καὶ τῷ ἐξῆς.
 αὐτῇ ἡ νῆσος ἔχει ὄρος, Κύθνος καλέμενον, ἡ καὶ Κυ-
 θος, ἀφ' ἧ καλεῖται ὁ Ἀπόλλων Κύθιος καὶ Κυθία
 ἡ Ἄρτεμις. καὶ ποταμὸν Ἰνωπὸν ὀνομαζόμενον, τὸν ὁ-
 ποῖον λέγουσι νὰ πλημμυρῇ, καθ' ὃν χρόνον ὁ Νεῖλος
 ἀρδύει τῷ Αἴγυπτον. ὅθεν καὶ διάτινων ἀδήλων πόρων,
 νὰ πληρῆται ἐκ τῶν ὑδάτων αὐτῆ τῷ Νεῖλος. ὁμοίως καὶ
 πόλεις ποτὲ εἶχε τῷ Ὠλίαν, τῷ Κυθῶν καὶ τῷ
 Ρῶν, ὕπερον δὲ ἡ πρωτόουσα πόλις αὐτῆς ἐκλήθη
 Νεαὶ Ἀθῶναι Ἀδριαναί. Τινὲς θέλουσιν, ὅτι ἡ Δῆλος
 ὕπερον νὰ ὠνομάθη Ἀσειά διὰ τὸ χῆμα, καὶ ὡσαύτῳ ὅπως
 περιζώννυται ὑπὸ τῶν λοιπῶν Κυκλάδων Νήσων, ὀνομά-
 ζεται αὐτῇ καὶ Ἰερά τῷ Ἀπόλλωνος. οἱ Δῆλιοι ἔτε ἔθαπ-
 τον, ἔτε ἔκαμον ἀπεθαμνὸν εἶδον τῆς ἑαυτῶν νῆσῳ, ἀλλ'
 εἰς τῷ πλησίον αὐτῆς ἔρημον νῆσον, τῷ λεγομένῳ Ρη-
 νίαν, καὶ Ρῶναιαν, καὶ Ρῶν, ἀπέχουσαν τῆς Δῆλος 4.
 στάδια, ὅπως ἦσαν τὰ μνήματα αὐτῶν, εἰς τῷ ὁποῖαν φαί-
 νονται λείψανα μέχε τῷ νυτῷ τῷ περιφῆμε Νεῦ τῷ Ἀπόλ-
 λωνος, καὶ ἄλλων ἀρχαιοτήτων, καὶ διαφόρων ἀγαλμάτων.
 πρότερον ἡ Ρῶν αὐτῇ ἐκαλεῖτο Ἄρτεμητις, καὶ Κελαδῶ-
 σα, καὶ συνεχῆς ἦτον μετὰ τῷ Δῆλον. ὡσαύτως οἱ Δῆλιοι
 μήτε κυίας ἔθρεφον εἰς τῷ Δῆλον. ὁ Θεσβὺς θύσας εἰς
 τὴν Δῆλον τὰ ἀχαισθήμα, διὰ τὴν φυγὴν ἀπὸ τῷ Λαβυ-

εἶνθε, ἤρξατο πρῶτος αὐτὸς νὰ περιτρέχη τὸν βωμὸν τῆς Δῆλης, καὶ νὰ τύπτεται, ἀφ' ἧς ἐπεκράτησε παροιμία, Δῆλος κακὸς βωμός. μετὰ τὸ κατασκαφθῆναι τὴν Κόρινθον ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, οἱ πραγματεύονται τῆς Κορίνθου, καὶ ἄλλοι, ἐκατοίκησαν εἰς τὴν Δῆλον, καὶ ἔκτοτε ἐγένετο αὕτη Ἐμπόριον ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος, καὶ οἷον εἶπεν Γαζοφυλάκιον, διὰ τὴν τῆς Λιμενίας αὐτῆς, καὶ ὡσαύτ' ὅπως ἐνόμιζον τὰς ἐγχωρίους ταύτης νὰ φυλάττωντο ὑπὸ τῶν Θεῶν. ὅθεν καὶ ἡ πόλις αὐτῶν ἀτείχιτος ἦτον, καὶ οἱ κάτοικοι ταύτης, ἀοπλοί. τὸ ὁποῖον γινῆς ὁ Ἀρχιστράτηγος τοῦ Μιθριδατικῆς Στόλης Μενοφάνης, ἐπόρθησεν αὐτὴν καὶ ἠφάνισεν. εἰς δὲ τῆς αὐτῆς βαρβάρων στρατιωτῶν ἐρρίψεν ὑβριστικῶς τὸ ξόανον τῆς Ἀπόλλωνος εἰς τὴν θάλασσαν, τὸ ὁποῖον ἐφέρθη ὑπὸ τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης, εἰς τὸν αἰγιαλὸν τῶν Βοιωτῶν. ἀφ' ἧς ἐκλήθησαν Ἐπιδήλιοι, καὶ ὁ τόπος ἐκεῖνος Ἐπιδήλιος. ἐσέβοντο οἱ Δῆλιοι τὰ μέγιστα τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ τὴν Ἀρτεμιν, καὶ εἶχασιν Ἱερά περὶ φημὸς τῆς Ἀπόλλωνος, τῆς Λητῆς, καὶ τὸ Ἀρτεμῆσιον, εἶδον τὸ ὁποῖον ἦτον ἄγαλμα ἀξιολογώτατον τῆς Ἀρτέμιδος, ἐκ λυκοτάτης λίθου. αὐτὴν τὴν νῆσον εὐδοξον ἐποίησαν καὶ περὶ φημον αἱ περαιοκίδες Κυκλάδες νῆσοι, πέμπουσαι εἰς τιμὴν δημοσίᾳ θεωρέεσθαι, καὶ θυσίας, καὶ χορῆς παρθένων, πανηγύρεις ἐν αὐτῇ σιναγῆσαι μεγάλας, καὶ τὰ ἑξῆς. εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Περσικῆς πολέμου τοσούτον ἐσεισθη, ὡς εἶδεν ἄλλω φορῶν. πλησίον τῆς Δῆλης κεῖται καὶ ἕτερα σμικρὰ νῆσος, Μήκων λεγομένη, εἰς τὴν ὁποίαν λέγουσι νὰ ἐτάφη ὁ Αἴας, καὶ τὰ ἑξῆς.

Αὗται ἐν αἰ ρηθεῖσαι νῆσοι, τὸσον αἱ Κυκλάδες, ὅσον καὶ αἱ Σποράδες ἀπολαμβάνουσιν ὀκρασίαν τῆς ἀέρος καλλίστην, τὴν ὁποίαν δεικνύουσιν ἢ ἠδύτης καὶ τὸ πλῆθος τῆς καρπῶν, ἢ ὀμορφία, ἢ διάθεσις, ἢ μακρὰ ζωὴ, καὶ ἢ ὀφυία, καὶ ἀγχινοια τῆς ἐγκατοίκων. δεύουσι αἱ ἄλλοι κακὸν, εἰ μὴ τὰς συχνὰς καταδρομὰς, καὶ λεηλα-

λασίας, καὶ εἴτι ἄλλο εἴποις τῶν πειρατῶν καὶ κακῶν
 κουρσάρων. τοῦτο δὲ προέρχεται εἰς αὐτούς, μὲ τὸ νὰ
 μὴ εἶναι καμία νῆσος ἐν αὐταῖς μεγάλη, εἰς τὴν ἁ-
 ποίαν νὰ κάθεται. Ἡγεμῶν δυνατὸς, διὰ νὰ ταῖς φυ-
 λάτῃ μὲ τὰς αὐτοῦ δυνάμεις. τότε μόνον ἠ΄ἦσαν,
 καὶ ἦσαν δυναταί, καὶ ἐλόθθησαν αὐταὶ αἱ νῆσοι, ὅτε ὤ-
 ρισον οἱ Ἕλληνας, καθ' ὃν καιρὸν ἀπέτειλαν εἰς αὐτῶν
 καὶ πολλοὶ ἀξιόλογοι ἄνδρες ἐπ' ἀρετῇ. εἰς τὸν καιρὸν
 τῆς Αὐτοκρατορίας τῆς Ῥωμαίων ἔλαβον διαφόρους θλίψεις
 παρὰ τῶν πειρατῶν, ὡσὰν ὅπῃ ἔτι εἶχασιν πλείονας τῆς
 χιλίων νηῶν, διὰ τῶν ἁποίων ἐληλάτην αὐτάς, καὶ εἴτι
 ἄλλο. εἰς ἐκεῖνα λοιπὸν τὰ χρόνια, ἀπὸ ἠδυνήθησαν ποτὲ
 ν' ἀναλάβωσι τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα, ἀλλὰ πάντοτε ἐ-
 νοχλοῦτο, καὶ ἐνοχλεῖται. πρὸς τέτοις ἴσθον, ὅτι ἅπας
 ὁ περὶ τῆς νήσων, τὸσῶτον τῶν Κυκλάδων, ὅσον καὶ
 τῆς Σποράδων, εἶναι μιλίων 1245., ὡς τινες λέγουσιν.
 ἄλλοι δὲ βέλονται, ὅτι νὰ εἶναι πλείονων. καὶ περὶ μὲν
 τῶν νήσων τῆς Αἰγαίης, τὸσῶτον ἐπὶ τῆ παρόντος, περὶ
 δὲ τῶν λοιπῶν νήσων, ἐν τῇ περὶ Θράκης Κεφ. καὶ μετὰ
 τὸ τέλος τῆς ἐλάσσονος Ἀσίας.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Κς.

Περὶ τῆς Μοισίας.

1. **Μ**ετὰ τὴν Ἑλλάδα ὀλικῶς λαμβανομένη, καὶ τὰς
 ῥηθείσας ἀνωτέρω Νήσους, ἀνέρχόμεθα εἰς τὴν Μοισίαν,
 τὴν ὁποίαν καὶ διὰ τὰ υ γράφουσιν ὁ, τε Πτολεμαῖος. καὶ
 Στράβων, μὲ ὅλον ὅπῃ κυρίως ἢ διὰ τοῦ υ, γραφομένη
 Ἐπαρχία εἶναι τῆς ἐλάσσονος Ἀσίας, ἥτις καὶ Φρυγία
 λέγεται. αὕτη ἐν ἢ ἐν Εὐρώπῃ Μοισία εἶναι μία μεγά-
 λη Ἐπαρχία τοῦ ἀνατολικῆ Ἰλλυρικῆ, ἐκτεινομένη ἀπὸ
 δυσμῶν ἐπ' ἀνατολὰς μετὰ τῆς Μακεδονίας, καὶ τῆς Θρά-
 κης πρὸς μεσημβρίαν, καὶ τῆς Δακίας πρὸς βορρῆαν, ἀπὸ

τῆς ὁποίας χωρίζεται ὑπὸ τῆ Δανυβίε ποτο διαίρεται εἰς ἀνωτέρα καὶ κατωτέρα, διὰ τῆ Κιάβρι ποταμῆ, τῆ κοινῶς Μαράβα λεγομένη, ἢ κατὰ τὴν Ὀρτέλιον, Συκόβα, καὶ ἢ μὲν ἀνωτέρα πρὸ πολλῆ χρόνε, Σερβία κοινῶς ὠνομάθη. ἢ δὲ κατωτέρα Βυλγαρία, ἀπὸ τῆ Σέρβων, καὶ τῆ Βυλγάρων (κληθεύτων ἀπὸ τῆ Βόλγα ποτο κατὰ τὸν Νικηφόρον Γρηγορῶν,) τῶν ἐλθόντων, καὶ οἰκησαύτων εἰς αὐτὴν τὴν Μοισίαν, οἳ τινες ἦσαν ἔθνη τῆς Ἀσιατικῆς Σαρματίας, περὶ αὐτὸν τὸν Βόλγα ποτ. οἰκῶντες. τῶν δὲ οἳ μὲν Σέρβοι ἔσθσαν τὴν βασιλικὴν τῆς θρόνον εἰς τὴν Σπενδεροβίω, ἢτοι τὴν Σεμύδραν, ἢ ὁποία εἶναι τὸ Ἴερὸν τῆ ἀγίε Ἀνδρέε, Μητρόπολις τὸ πάλαι τῆς Ῥασκίας. οἳ δὲ Βύλγαροι ἔσθσαν τὸ Βασίλειόντες εἰς τὴν κάτω Μοισίαν, τὴν ἀπ' αὐτῶν κληθεύσαν Βυλγαρίαν, ὡς εἴρηται.

2. Τὰ ἔθνη, ὅπῃ ἐκατοίκεν τὴν ἀνωτέρα Μοισίαν, ἦσαν, πρὸς μὲν τῆ Δαλματία οἱ Τελκορνήσιοι, τῆ ὁποίων ὁ τόπος καλεῖται τανυῶ Δόπειτσα, πρὸς δὲ τῆ Κιάβρι ποτ. οἳ Μῦσοι. ἐν δὲ τῆ μεταξὺ αὐτῶν οἳ Πικλύσιοι. τελευταῖοι κατὰ τὰ πέρατα τῆς Μακεδονίας ἐκατοίκεν οἱ Δάρδανοι, οἳ ὁποῖοι ἦσαν οἳ πλέον ῥυπαροὶ, καὶ ἄγριοι τῆ ἄλλων, οἳ τινες ἔσκαπτον τρύπας ἐν ταῖς κόφοις τῆ ἀλόγων ζώων, καὶ ἐκατοίκεν ἐν αὐταῖς. εἰς ὅλην δὲ τὴν ζωὴν τῆς, τρεῖς φορῶς μόνον ἐλέοντο, πρῶτον, ὅτε ἐγεννῶντο, δεύτερον, ὅτε ὑπανδρῶντο, καὶ τρίτον μετὰ τὸν θάνατον. Αἰλιαῖος περὶ ποικίλης Ἴσορ. βιβλο δ. εἶχαν ὅμως ταύτην τὴν χάριν, ὅτι συνεχῶς κατεγίνοντο εἰς τὰ μυσικὰ λαλήματα, μεταχειριζόμενοι φλογέροις κατὰ τὸν Στράβ., ἀπ' αὐτῶν ἐκλήθη καὶ ὁ τόπος τῶν Δαρδανία, μέρος ἔσθαι τῆς Σερβίας πρὸς Νότον κείμενον. οἳ Δάρδανοι ἐναθῶντες ποτὲ μὲν τῆς Σκορδίσκες, ἐληλάτισαν τὴν τε Μακεδονίαν, καὶ τὴν Ἑλλάδα, προχωρήσαντες μέχρι τῆς Δελφικῆς Ναῦ διὰ τὴν κλέψωσιν, ἀλλὰ κακῶς ἐκεῖθεν διαχθῶντες, πολυὺν φόνον ἔλαβον.

3. Ἀρχεται ἡ ἀνωτέρα Μοισία, ἥτοι ἡ Σερβία, ἐκεῖ ὅπου ὁ Σαῦος ποταμ. σμίγεται μετὸν Δανέβιον, ὅπου κεῖται ἡ πρωτεύουσα πόλις ταύτης, εἰς τὸ σιωρόρον τῆς Οὐγγαρίας, ἢ Σκλαυονίας, ἡ ὁποία εἶναι ἡ Ἄλβα Γραῖκα, κοινῶς λεγομένη Βελιγραδ, κτιθεῖσα ἐκ τῆς κρημνισμάτων τῶ Ταυρνῶ, εἰς ὑπώρειαν λόφου τινός, μετ' ὅλον ὅπου τινὲς θέλωσιν, ὅτι ἡ Ἄλβα Γραῖκα, ἥτις ἢ Ἄλβα Βελγαρικὴ λέγεται, γὰρ εἶναι αὐτὸ τὸ Ταυρνόν, ἀλλ' αὐτὸ ἀπέχου ἄπο τῆς Συρροίας τῶ Σαῦς, ἢ Δανεβίς τῆς ποταμ. τετὰ μίλια πρὸς δυσμὰς. αὕτη εἶναι μία τῆς ἐπισήμων πόλεων, ἔχουσα φρούριον, καὶ τεῖχην ὀχυρὰ. ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶ Σουλτᾶν Σελείμαν ἐν ἔτει 1520., καὶ πρῶτον ἐν αὐτῇ ἐσάθη θρόνος Μπεϊλέρμπεϊ, ὃς τις ὑπερον μετετέθη εἰς τὴν Βεδαν, ἢ αὐτ' αὐτῶ ἐκάθισε Καϊμεκάνης. πρῶτον εἶχε θρόνον Ἐπισκόπου, ὑπερον ἐτιμήθη εἰς Μητρόπολιν. ἐδιώχθησαν ἀπ' αὐτῆς οἱ Τῦρκοι ὑπὸ τῶν Καισαρείων ὄπλων, εἰς τὴν πρό ὀλίγα καιρῶ γεγονότας πολέμους, ἀλλὰ πάλιν μετ' ὀλίγον χρόνον ἐπανακάμφαντες, τὴν ἀνέλαβον, διώξαντες ἐκεῖθεν τὴν Γερμανὴν. ὁ περὶ αὐτὴν τὴν πόλιν ἀγρός εἶναι ὁ ὠραιότερος πολλῶν ἄλλων, ἵνα μὴ εἶπω ὅλης τῆς Εὐρώπης. Κάτω ἀπ' αὐτῆς τῆς πόλεως, εἰς τὴν αὐτὴν ὄχθην τῶ Δανεβίς, κεῖται τὸ Σιγίνδενον, τὸ ὁποῖον λογιάζουσι πολλοὶ γὰρ εἶναι ἡ Σπενδροβίη, ἢ ἢ Σεντεροβίη, κοινῶς Σεμσδρα λεγομένη, ἡ Μητρόπολις ποτὲ τῆς Τρυβαλλῶν, θρόνον Ἐπισκόπου ἔχουσα, ὅπου ἦσαν τὰ Βασίλεια ποτὲ τῆς Σέρβων, αἷς εἶρηται. ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶ Τῦρκων ἐν ἔτει 1439. ἡ Ἐπαρχία τῶν τῶν πόλεων καλεῖται ἢ Ρασκία (ἀπὸ τῶ Ράσκα ποτ., τῶ διὰ μέσον ταύτης τρέχοντος, ἢ τελευταῖον εἰσερχομένης εἰς τὸν μείζονα αὐτῶ ποταμ. τὸν Μωράβαν,) ἥτις εἶναι τὸ βόρειον μέρος τῆς Σερβίας. εἰ πολὺ σμακρὰ ἀπὸ τῶ ρηθεισῶν πόλεων, κεῖται τὸ χρυσὸν ὄρος, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Αὐτοκράτωρ Πρόβος διὰ τῶ αὐτῶ στρατιω-

τῆς ἐφύτευον ἀμπελώνας, καθῶς καὶ εἰς τὸ Ἄλμαν, πλη-
 σίον τῆς Σερμίας. ἐγγὺς αὐτῆς τῆς χρυσῆς ὄρας ἦτον τὸ Μῦρ-
 γον πόλισμα, περὶ τὸ ὁποῖον ὁ Αὐτοκράτωρ Καεῖνος
 συμβαλὼν μετὰ τὸν Διοκλητιανόν, ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν ἐδι-
 κῶν τε ἀνθρώπων. μετὰ τὸ ρήθαι Σιγίνδανον, ἔπεται τὸ
 Τεικάρνιον, κοινῶς λεγόμενον Γαλεμπάχ, ἢ Κολεμπάτζ,
 τινὲς λέγουσι γὰρ εἶναι ἢ ἐγγὺς αὐτῆς κώμη Κορκεβεῖ λε-
 γομένη. ἔσμακρῶς τετὰ τῆς Τεικορνίας ἐκτρέπεται ὁ Μά-
 χιος ποταμ., κοινῶς λεγόμενος Λύμ, ἢ ὑπ' ἄλλων Ἰ-
 βάρ. εἶτα εἶναι Φρέμιον νεωστὶ ὑπὸ τῆς Τέρκων κτιθεῖ,
 Φετισελάμ λεγόμενον, καὶ ἄλλα Φρέμια, οἷον Παλάγκα,
 Κλάδωβα· πλησίον ταύτης θέλουσι γὰρ ἦτον ποτὲ ἢ Γέφυ-
 ρα τῆς Τραϊανῆς. ἕτερα Παλάγκα Φλωρετίν, καὶ Καλα-
 φάτ, εἶτα εἶναι τὸ Οὐϊμινάκιον, κοινῶς λεγόμενον Βιδίν,
 καὶ Βιδήνη, κατὰ τὸν Δανέβιον ποταμ., πόλις τετιμημένη
 εἰς θρόνον Μητροπολίτου. ἔπειτα εἶναι Βόδον, κοινῶς
 Μποροβίτζα, Ὠραϊόβα, Δογγεῖ, καὶ μετὰ τῆτο, τὰ λεί-
 ψανα τῆς Γεφύρας τῆς Τραϊανῆς, ὁ ὁποῖος ἦτον ὄχι Ἰτα-
 λός, ἀλλὰ Ἰβηρ, καὶ Ἄρχων εἰς τὴν Γερμανίαν, λαβὼν
 τὴν Αὐτοκρατορίαν τῷ τρόπῳ τοιῶδε. μετὰ τὸν θάνατον καὶ
 τὴν Αὐτοκρατορίαν τῆς Δομιτιανῆς, προχειρίζεται ὑπὸ τῆς
 Ῥωμαίων ὁ Νέρκας, ἀνὴρ ἀγαθός τοῖς τρόποις, ὁ
 ὁποῖος γέρων ὢν καὶ ἀδελφὸς, ποιεῖ Καίσαρα τὸν Τραϊανόν,
 εἰπὼν καὶ τῆτο „τίσειαν ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσιν”. μετὰ
 δὲ τὸν θάνατον τῆς Νερίας, δέχεται ὁ Τραϊανὸς τὰ σκῆπτ-
 ρα τῆς Αὐτοκρατείας, ὅς τις μετὰ τὴν σέψιν, σαθεὶς
 ὀλίγον καιρὸν εἰς τὴν Ῥώμην, στρατεύει κατὰ τὰ Δικεβά-
 λα, τῆς Βασιλέως τῶν Δακῶν, τῆς ἀποστάτης τῆς τῆς Ῥω-
 μαίων ἀρχῆς, ὅς τις σφετερίσας τῆς φόρας τῶν Ῥωμαίων,
 σιωέκρυψεν αὐτὴς, καὶ ὅλους τῆς θησαυρῆς τε ὑπὸ τὸν Ἀρ-
 γυντίαν, ἢ καὶ Σαργυντίαν ποταμ. τίνα τρόπον κατεσκόλα-
 σε τῆτο, ἀνάγνωθε τὸν Δίωνα ἐν τῇ περὶ Τραϊανῆς. φθά-
 σας ἐν ὁ Τραϊανὸς εἰς τὸν Ἰστρον ποταμ., μέρος τῆς αὐτῆς

στρατεύματος ἀπέρασεν εἰς τὰς Δάκας μὲ τὰς ὀλκάδας·
 τὸ δὲ ἐπίλοιπον αὐτοῦ μέρος εἰρίσκετο εἰς τὴν Ἀντιπε-
 ραίαν· διὰ τὸτο κατασκευάζει τὴν γέφυραν διὰ τὴν ἀ-
 περάσῃ, τρόπῳ τοιῶδε· εὐδὸν τὴν ποταμὸν ἔθεσαν εἴκοσι
 λίθους τετραγώνους, καὶ σφραγίσ, τὸ πλάτος τὴν καθενὸς 60.
 ποδῶν, τὸ δὲ ὕψος, χωρὶς τῶν θεμελίων, ποδῶν 150.,
 ξέμακτρα εἰς τὰ ἄλλα πόδας 170. συνεδεμένους μὲ ἀψί-
 δας, κατὰ τὸν Νικαέα Δίωνα· ὁ δὲ Θεόφιλος Ἀνθύπα-
 τος λέγει, ὅτι ὁ Ἀπολλόδωρος πρότερον τῶν θεμελίων,
 κατασκεύασε κιβώτια κατὰ τὸ μήκος ποδῶν 120., καὶ
 κατὰ τὸ πλάτος 80., καὶ πρῶτον ἐρρίψεν αὐτὰ, εἶτα ἐ-
 πάλω αὐτῶν κατασκεύασε τὴν γέφυραν, διὰ τῆς ὁποίας
 ἀπέρασεν τὸ ἐπίλοιπον τὴν στρατεύματος, καὶ ὑπέταξεν ἀπα-
 σαν τὴν Δακίαν, καὶ ἤφερον εἰς Θρίαμβον τὴν κεφαλὴν τὴν
 Δεκεβάλα εἰς τὴν Ῥώμην· ὕστερον δὲ ὁ Ἀδριανὸς ὁ Υἱὸς
 τῆ Ἄφρας ἐχάλασεν αὐτὴν τὴν γέφυραν, φοβηθεὶς μήπως
 καὶ ἀπεράσῃ οἱ Δάκαι δι' αὐτῆς, καὶ ἔλθωσι κατὰ τῆς
 Μοισίας· αὐτὸς ἐφόνευσεν καὶ τὸν Ἀπολλόδωρον τὸν γεφυ-
 ρεργάτην, ἀνθρώπος φύσει τελῶν μνησίκακος· φαίνονται
 λείψανα ταύτης τῆς γεφύρας, πλησίον τῆς ποτὸς πόλεως
 Σεβηρινῆς, κοινῶς Σεβερὶν· Τανάτις πόλις ποτὸς, πλησίον
 Δανυβίης τὴν ποταμὸν, ὅπως αὐτὸς δέχεται τὴν Μόχιον, με-
 ταξὺ τῆς Οὐϊμινακίης πρὸς δυσμὰς, καὶ τῆς Ραιτυαρίας πρὸς
 ἀνατολὰς, λέγεται κοινῶς τανυῦ κατὰ τὸν Νίγρον, Τερ-
 ριανὰ· Ἐπιτα πόλις ποτὸς εἰς τὸ σύνορον σχεδὸν τῆς κα-
 πωτέρας Μοισίας, λέγεται κοινῶς κατὰ τὸν Νίγρον Ῥω-
 κανὰ, Δορτικὸν, Ραιτυαρία, τὴν ὁποίαν τινὲς λέγουσι
 νὰ εἶναι ἡ Νικόπολις, εἰσκομμένη πλησίον τῆς Δανυβίης
 ποτ., ὅπως αὐτὸς δέχεται τὸν Ἰατρον ποταμὸν εἰς τὸ σύνο-
 ρον τῆς Βλαχίας, κτιθεῖσα ὑπὸ Τραϊανῆ τῆς Αὐτοκράτο-
 ρος, μετὰ τὴν νίκην τῆς Δεκεβάλας, ἔχουσα πρῶτον θρόνον
 Ἐπισκόπου, ὕστερον ἐτιμήθη εἰς Μητρόπολιν· τανυῦ ὁ-
 μως ἔτε Μητροπολίτην ἔχει, ἔτ' Ἐπίσκοπον· ἔσμακτρα

ταύτης ἔγινε πολὺς φόνος τῶν Χριστιανῶν, νικηθεὶς ὁ Σιγισμῦνδος ὁ τελευταῖος Αὐτοκράτωρ ὑπὸ τῶν Σελταῶν Μπαγιαζίτ, ὅχι πόσον ὑπὸ τῆς δυνάμεως τῶν Τούρκων, ὅσον ὑπὸ τῆς διαφωνίας τῶν ἐδικῶν τε, καὶ μόλις φυγῶν ἐκεῖθεν, περαιτέρω τῶν Δανεβίων ἐσώθη. ἐσωθέντος ἔτος ὁ φόνος τῶν Χριστιανῶν, ἐν ἔτει 1396., ἢ κατὰ τὰ Χρονικά τῶν Τούρκων, ἐν ἔτει ἐποχῆς αὐτῶν, 794., ὅπερ ἐστὶν ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, 1392. λέγεται ὑπὸ τῶν Τούρκων ἡ Νικόπολις, Νιγέμπολι.

4. Αἱ λοιπαὶ πόλεις τῆς ἀνωτέρας Μυσίας, αἱ ἀποθῆναι τῶν Δανεβίων μετρῶνται πολλαί, καίτοι πανυῶ μόλις γινώσκαι κατὰ τὰ ἀρχαῖα ὀνόματα. οἷον Ὀρρέα, ἢ καὶ Ὀρθέα, πόλις ποτὲ τῆς Μυσίας, πρὸς τὸν Μάργιν ποτ., ὅπερ αὐτὸς εἰσβάλλει εἰς τὸν Δανέβιον. Τίμακον, πόλις ποτὲ πρὸς τὸν Τίμακον ποταμ., Τίμβες λεγόμενον πανυῶ, μεταξὺ τῆς Ὀρθέας πρὸς δυσμὰς, καὶ τῆς Οὐκυνδενίδος πρὸς ἀνατολάς. Τίμακος ποταμὸς, εἶναι μέγας καὶ μικρὸς τῆς Μυσίας, ἢ τῆς Βουλγαρίας, οἱ ὁποῖοι εὐωθύντες μὲν εἰς τὸν Δανέβιον ποτ., εἰσέρχονται εἰς τὸν Δανέβιον ποτ., ὅπερ τὸ πάλαι ἐκατοῖκει τὸ ἔθνος οἱ Τιμοτιανοί. Οὐκυνδενίς, πόλις ποτὲ, Ρασκικίτζ κοινῶς λεγόμενον, κατὰ τὸν Μολέτιον, πρὸς Νέσον ποταμ., οὐ πολὺ σμακρὰ ἀπὸ τῆς Νῆσι. Βελλανίς, ἢ καὶ Οὐελλανίς, πλησίον τῆς ἀνωτέρας πόλεως. τῆς δὲ Δαρδανίας πόλεις μετρῶνται αὐταί, οἷον Ἀρρίβατίον, κοινῶς Γενί Παζάρ, ἢ Νόβο Παζάρ, τὸ ὁποῖον κεῖται ἐν τῇ μεταξὺ τῆς ὁδοῦ, τῆς ἀγάσης ἀπὸ τῆς Σοφίας, ἐπὶ τῷ Ραγέζιον, ἢ κατ' ἄλλας εἶναι τὸ Βικτζιτέρν. Νέσος, ἢ Νησίς, κοινῶς Νῆσι, πόλις ἔχουσα ποτὲ καὶ Ὄρόνον Ἐπισκόπον. πλησίον ταύτης τρέχει ποτ. τῆ αὐτῆς ὀνόματος, ὅς τις καὶ Ναϊασὸς ὑπότινων λέγεται. μεταξὺ τῶν Ἀλλατζὰ Ἰσάρ, καὶ τῆς Κοϊτίνας, εἰς σμακρὰ τῶν Ἀλλατζὰ Ἰσάρ, πόλεως ἔσης, εἶναι ἡ Ἰαγὸδνα Καμόπολις. μετὰ τὴν Νέσον, ἥτις καὶ Νέσεα λέγεται, κεῖται

τὸ Οὐλπιανόν . εἶτα οἱ Σκῆποι , κοινῶς Σκόπια , πόλις μεγάλη καὶ εὐρύχωρος , κατὰ τὸ σύνορον τῆς Μακεδονίας , θρόνον πρώτα Ἐπισκόπου ἔχουσα , ὕστερον μετετέθη εἰς Μητρόπολιν ἁπέχει 80. μίλια τῆς Σοφίας πρὸς δυσμὰς ἁυτῶ ποτίζει ὁ Ἀξιὸς ποταμ . τὸ πάλαι ἡ Ἐκκλησία τῆς Μητροπόλεως , ἦτον ἡ Ἁγία Παρασκευή , ἡ ὁποία ταυτῶ μετετράπη εἰς Τζαμί . τὸ δὲ Οὐλπιανόν , Πείσιον , καὶ Πείσον κοινῶς λέγεται , πόλις ἕσα εἰς τὸ πέρασ τῆς Βουλγαρίας , μόγις 40. μίλια ἁπέχουσα τῷ Ἰσραφ , θρόνον Ἐπισκόπου ἔχουσα , ἣτις ἀνακαινισθεῖσα ὑπὸ Ἰεσινιανῶ τῷ Βασιλέως , Ἰεσινιανῆ δευτέρα ἐκλήθη ὁ κάμπος τῷ Πείσινω , Κύσοβον καλεῖται . Προκωπανῆ , Κώμη , ἣτις κοινῶς Προκώπια λέγεται . Λεσκοβίτζα , Βράγια , καὶ πολὺ ἑπαύω Νοβόπυργον , κοινῶς Νοβομπόρδο . ὁμοίως παρά ταῦτα εἶναι καὶ ἄλλα πολίσματα , οἷον Γισνίβο , Καζανίκη , πέραν τῷ ποταμ . εἶναι τὸ Τέτιβο , ὅθεν τὰς ἀρχὰς ἔχει ὁ Ἀξιὸς ποταμός .

5. Τῆς δὲ κατωτέρας Μοισίας , εἴπου Βουλγαρίας , (τῶ ὁποίῳ ὁ Ζώσιμος Σκυθίαν Θρακικῶ καλεῖ , ὁ Πλάταρχος Σκυθίαν Ποντικῶ , καὶ τὰς ἐντοπίους ταύτης Κελτοσκύθας , ἐξ ὧν ἦτον ὁ Ἀνάχαρσις , οἱ ὁποῖοι ὅσα εἶχον , κοινὰ τὰ εἶχον , πλὴν τῷ ξίφεσ , καὶ τῷ ποτιεῖσ . οἱ ὅροι ἐσάθησαν ποτὲ πλατύτεροι , ὡσαν ὅπῃ περιελάμβανον καὶ τῶ Ἁχειδαν , τῶ Πατεῖδα τῷ Ἰεσινιανῶ , τὴν ἐντὸς ἕσαν πῶν ὁρίων τῆς Μακεδονίας , εἰς τῶ ὁποίῳ Ἁχειδαν , ἣτις Σασσαεῖπη ἐρρέθη , καὶ ταυτῶ κοινῶς Ὁχειδα , ἐσάθη ποτὲ ὁ βασιλικὸς θρόνος τῶ Βουλγάρων , οἱ ὁποῖοι ὕστερον μετέθεσαν τὰ Βασιλείατες , καὶ τῶ Τέρνοβον πόλιν , κατὰ τὸν Χωνιάτην , ἣτις καὶ Τείναβος ὑπὸ τῷ Λαονίκα καλεῖται , καὶ κοινῶς πύρα , μέγας Τέρναβος , δεισκομσίνη κατὰ τὸ σύνορον τῆς Θράκης , πρὸς τὸν Αἶμον τὸ Ὄρος . αὕτη ἡ πόλις ἦτον ἡ Σερωτάτη , καὶ ἡ προφρεσάτη πασῶν τῶν πόλεων , κατὰ τὸν Αἶμον τὸ ὄρος

δ'εισκομένων, τοίχεσ'ίτε ἰχυροῖς περιβεβλημένη, καὶ ῥέ-
 ματι ποταμείῳ διειλημμένη, καὶ ὄρεσ ἀκρωνυχία πεπολισ-
 μνή, ἔξ ἀσβέσθ κτιθεὲν τὸ τεῖχος ἔχουσα, τετιμημένη
 εἰς θρόνον Μητροπολίτε, ὃ ὁποῖος ἦτον εἷας ἀπὸ τῆς τρεῖς
 Μητροπόλεως, ὅπῃ ἐχωρίθησαν ποτὲ τῆς ἐν Κωνσταντι-
 νουπόλει Ἐκκλησίας, καὶ ἔγγινον αὐτακέφαλοι, καίτοι ὑπὸ
 τῆς διοίκησιν αὐτῆς δ'εισκομένοι. ἔ πολὺ σμακρὰ τοῦ
 Τορνέβου πρὸς τὸν Ἰατρον ποταμ. κοινῶς λεγόμενον Ἰε-
 τέρ, εἶναι ἡ Ἰατρόπολις, ἡ Ἰτρόπολις. ὃ Τορνέβου δ'ε-
 ρίσκεται τανυῦ ὑπὸ τὸν Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχην,
 τρεῖς πόλεις Ἐπισκοπικὰς ἔχων. τανυῦ ὅμως ὀλικῶς
 λαμβανομένη ἡ Βελγαρία, εἶναι ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς Μοι-
 σίας, τὸ ὁποῖον περιέχεται μεταξύ τῆ Δαυβίου ποτ. τῆς
 Σερβίας, τῆς Θράκης, καὶ τῆ Εὐξείνου Πόντου. χωρίζεται
 τῆς Σερβίας, ἢ τοι τῆς ἀνωτέρας Μοισίας, διὰ τῆ Κιά-
 βρου ποταμ. ὡς εἴρηται, ὅς τις σμίχεται μὲ τὸν Δαυβιον
 ποταμ., κάτω τῆς Γεφύρας τῆ Τραϊανῆ. Ἐκατοῖκον τὸ
 πάλαι τὴν κατωτέραν Μυσίαν, καὶ εἰς τὰ Δυσικὰ αὐτῆς
 μέρη οἱ Τριβαλλοὶ, οἱ διασημότετοι ἢ ἄλλων, οἱ ὁποῖοι
 ἐκεῖνο ὅπῃ ἐθεώρουν, φθορῶς ἐβάσκανον εἰς τοσῶτον,
 ὅπῃ ἐθανατώνετο κατὰ τὸν Πλίνιον. οἱ Τραυλοδύται,
 κατὰ τὸ σῶμα τῆ Δαυβίου, τὸ ὁποῖον Πόκη καλεῖται.
 περὶ δὲ τὰ ἄλλα σῶματα αὐτῆ οἱ Πόκηνοι, πρὸς τὸ ἀνα-
 τολικὸν μέρος τῆς Μοισίας. πρὸς δὲ τῆ Πόντου, οἱ Κρο-
 βίζοι, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς οἱ Οἰτλώσιοι, καὶ οἱ Ὀβελήνσιοι.
 εἰς δὲ τὰ μεταξύ οἱ Δαμλώσιοι, καὶ οἱ Παρλώσιοι, καὶ ἄλλα
 Ἔθνη, οἷον Ἄρπιοι, Βελτολάγαι, καὶ τὰ ἑξῆς.

6. Πόλεις τῆς κατωτέρας Μοισίας, ὑπὸ τῆ Πτολεμ.
 τίθενται αὐται. Ρ'ιγίανον, Οἶκος Τριβαλλῶν, Δίακον,
 Νοῦαι, Τεμαῖον, Τριετή, Δακρόσολον, Τρυμάεισκα,
 Σακίδαα, Ἀξιόπολις, Κάρσον, Δινογέτεια, Σιτιόσ-
 τα. Μεταξὺ δὲ τῆ ποταμῆ πόλεις αἵδε. Δαύσδαρα, Τί-
 βισκα. ἡμεῖς ὅμως ἐπὶ τῆ παρόντος ἀπαλειθμεν ἐκεί-
 νας,

γας, αἱ ὁποῖαι ἀκρόνται κατὰ τὸν τὸν καιρὸν. μετὰ τὴν
 αὐτὴν ῥηθεῖσαν Νικόπολιν, εἶναι πολίσματα μέχρι τῆς σώ-
 ματος τῆς Ἰσρα εἶτα. Σισῶβι, μετὰ τὸ εἶναι Ῥατζού-
 κι, ἀντικρὺ τῶ ὁποῖε πέραν τῶ ποταμῆ, εἶναι τὸ Γιργία-
 βον, εἶτα Τερτεκαγία, Κυσῶδ, Πόσπινα, Γγόρβαν, ἔ-
 πειτα ἡ Δρύσα, ἢτοι ἡ Τιεσιῆ, πόλις πανυ ἀκρῆ,
 θρόνον Μητροπολίτε ἔχουσα, με ὄλον ὅπῃ πρῶτον Ἐ-
 πισκοπή τῆ Τερνόβα Μητροπολίτε ἦτον. εἰς αὐτῷ εἶναι
 καὶ ὁ θρόνος τῆ Πασιά. λέγεται ὑπὸ τῆ Τέρκων Σιλί-
 γρα, ἀντικρὺ τῆς ὁποῖας εἶναι νῆσος ἐν τῷ Δανυβίῳ, Να-
 ζήρ λεγομένη. τινὲς θέλουσιν, ὅτι αὐτὴ ἡ Δρύσα νὰ εἶ-
 ναι τὸ Δυρόσολον, ἢ Δυρόσορον, πόλις ποτὲ με θρόνον
 Ἐπισκόπου, ἀλλ' αὐτὸ εἶναι πανυ κώμη, καὶ κοινῶς κα-
 λεῖται Δυρόσο. μετὰ τῷ Δρύσαν εἶναι κώμη, Ἰπα-
 κοὴ καλεμένη, κληθεῖσα ἕτως, καθὼς οἱ ἐπιχώριοι λέ-
 γουσιν, ὑπὸ τῆς ὑπακοῆς τῆ μεγάλε Κωνσταντίνε, ὅπου
 ὑπῆκασον εἰς τὸ ἐκεῖ φασὶ εἰς αὐτὸν σημεῖον τῆ Σταυροῦ
 ἐν τῷ Οὐρανῷ. μετὰ τῷ Ἰπακοῦ, εἶναι τὸ Καραμπο-
 γάζ, Πασοβίτ, Τζέρνα Βόδα, εἶτα εἶναι ἡ Χρύσοβα,
 καὶ ὑποτέρω Νταγιαῶ, Ματζίνι, Πετζενεκ, καὶ ἄλλα τινά.
 ἔπειτα κεῖται ἡ Ἀξιάπολις, κοινῶς Σάξια λεγομένη, τι-
 νὲς λέγουσιν, ὅτι ἡ Ἀξιάπολις νὰ εἶναι τὸ Γαλάτζ. με-
 τὰ ταύτην εἶναι Σιτιόοντα πόλις, κοινῶς λεγομένη Τέλ-
 τζα. εἶτα εἶναι Πρεσιλάβι με θρόνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ
 τὸν Τερνόβα Μητροπολίτην. ἔπειτα Μπεσεπές, πλησίον
 τῆ σώματος τῆ Ἰσρα.

Ὁ Δανυβίος ποταμῆ. (ὅς τις καὶ Ἰσρος λέγεται, ὑπὸ
 τῆς Ἀξιοπόλεως, καὶ κάτω μέχρι τῆς ἐκβολῶν αὐτοῦ,)
 κοινῶς λέγεται Δανυβίς, καὶ Τάνα, εἶναι ὁ μέγιστος τῆς
 ἄλλων ποταμῶν τῆς Εὐρώπης, τὰς πηγὰς ἔχων ἐκ τῆς ὀ-
 ρῶν τῆς Γερμανίας, ἢτοι ἐκ τῆ Ἀβνοβα ὄρες, τῆ ἐν τῷ
 μέλανι δρυμῷ ὄντος, καὶ διὰ πολλῶν Χωρῶν, καὶ Ἐθνῶν
 διερχόμενος, πλείους ποταμῆς εἰσδέχεται, καὶ δι' ἐξ ὅ-
 μῃ.

μαίων τὸ πάλαι εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον εἰσέρχεται, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶναι ταῦτα, Θιάγολα, Βόρειον, Ψιλὸν, Καλὸν, Νάρακον, ἢ καὶ Νάρακειον, καὶ Ἱερόν. πῶρα δὲ ὀνομάζονται ἔτι, τὸ Βορειότατον λέγεται τοῦ Κελίε, εἶτα τὸ Σελινά, γ' τὸ Ἁγία Γεωργία, δ' Πορδίτζες, ε' Γορίσελα, καὶ ε' Καραχαρμαύ. τῶν δὲ τῶν σομάτων, τὰ δύο τὸ Σελινά, καὶ τὸ Ἁγία Γεωργία, μὲ πόντω ὀρμυῶ ἐμβαίνουσιν, ὥστε εἰς 20. μίλια ἔξω τῆς θαλάσσης ὀπιπολάζει τὰ γλυκέα καὶ πόσιμα ὕδατα αὐτῶ.

7. Παραθαλασσίαι δὲ πόλεις ταύτης τῆς Ἐπαρχίας μετρῶνται αὗται. μετὰ τὸ Πιπερόν Ἀκρωτήριον, Ἴσρος καὶ Ἰσεία, καὶ Ἰσρόπολις, πρὸς τὸ Ἱερόν Στάμα, ἦτοι τὸ Νότιον τῆς Δύναβι δεισκομένη, ἢ ὁποῖα κοινῶς λέγεται Πορδίτζες, ἢ Προσαβίτζα, εἰς τὸ Ἀνατολικὸν μέρος τῆς Βυλαρίας, ἀπέχουσα τῆς ἀκρᾶς τῆς Εὐξείνου πόντου 60. στάδια, καὶ 200. σχεδὸν τῶν Τόμων πρὸς βορέαν. αὕτη ἦτον κτίσμα τῶν Μιλησίων. Τόμοι, Τομεῖς, ἢ καὶ Τομύς, πόλις παραθαλασσία μεταξὺ τῆς Ἰσροπόλεως πρὸς βορέαν, καὶ τῆς Καλατίας πρὸς μεσημβρίαν, ἐκλήθη οὕτως, ὑπὸ τῆς τομῆς Ἀφύρτε, τῆ ἀδελφῆ τῆς Μιθεΐας, τῆ ἐκεῖ τμηθέντος ὑπὸ τῆς Μιθεΐας, καὶ ταφέντος ὑπὸ τῆ πατρὸς τῆ. ἐρρέθη αὕτη καὶ Μιλητίς, καὶ τελευταῖον Κωνσατία, ὑπὸ Κωνσταντίας τῆς ἀδελφῆς τῆς Μεγάλης Κωνσταντίνου, καὶ πῶρα κοινῶς λέγεται Κωνσανίτζα. Κάλλατις, καὶ Καλλατία, πόλις παραθαλασσία, κτίσμα Ἡρακλεωτῶν, κοινῶς τανῦν λεγομένη, Παγκάλλια. Κάλλαντρα, Καλή ἀκρα, πόλισμα τανυῶ λεγόμενον Γαλιόγρα. Ἐπετα ὁ Κερῶν λιμὴν, περὶ τὸν ὁποῖον λιμένα, ὁ τόπος Κερία ὀνομάζετο, ὅπως τανῦν εἶναι ἢ Κάρβαρνα, εἶτα ἢ Τετρεισιάς ἀκρα, καὶ μετὰ ταύτην ἢ Ὀδησσὸς πόλις παραθαλασσία, τῶν ὁποῖων τινὲς λογιάζουσι νὰ εἶναι ἢ Βάρνα. ἄλλοι δὲ θέλουσιν ὅτι ἢ Βάρνα, ἢ ὁποῖα τανυῶ εἶναι πόλις ἀκρῆ μὲ θρόνον Μητροπολί-

τε γὰρ εἶναι ἡ Διονυσέπολις, ἣτις καὶ Κρενὸς ἐλέγετο, πλη-
 σίον τῆ Ζύρα ποταμῷ. μεταξύ τῆς Ὀδησσῆ, καὶ τῆς Τι-
 μογιτίας, διάσημος ἐγένετο ἡ Βάρνα μετὰ τὸν φόνον τῶν
 Οὐγγρων, καὶ τῆ Βασιλέως αὐτῶν Οὐλασδιλάα, τῆ γεγο-
 νότος ὑπὸ τῆ Σελτῶν Μεράτ τῆ β'. ἐν ἔτει 1444. αὕτη
 ἡ Βάρνα ἐκάν ποτὲ ὑπὸ τῆ Κοζάκων. μεταξύ τῆς Κα-
 βέρνης καὶ Βάρνης εἶναι κάστρον λεγόμενον Μπαλατζίκι,
 κτιθεὲν ὑπὸ τῶν Τέρκων. Ὀδησσὸς καλεῖται καὶ τὸ ὄρος,
 τὸ περὶ τῆ Ὀδησσὸν πόλιν. μετὰ τῆ Ὀδησσὸν εἶναι αἱ
 ἐκβολαὶ τῆ Πανυσῆ ποτ. εἶτα ἡ Βιζώνη πόλις ποτὲ, ἣ-
 τισ καταπόθη ὑπὸ σεισμῶν. αὕτη ἐλέγετο καὶ Βιζῆ Χω-
 ρος. Τιμογιτία πόλις ποτὲ παραθαλασσία, ἣτις καὶ Σαρ-
 πεδορία ἐρρέθη. εἶτα παράκεινται αἱ ἀνατολικοὶ Ὑπώ-
 ρισαι τῆ Αἴμου ὄρους, τὸ ὁποῖον κοινῶς Αἴμονι καλεῖται,
 καὶ ὑπὸ τῶν Τέρκων Μπαλκαν, ὑπὸ δὲ τῆ Ἰταλῶν Κα-
 τένα δὲλ Μόντε, καὶ Μόντε Ἀργεντάρο. ὁ δὲ Λαόνικος
 Πρασοβὸν αὐτὸ καλεῖ. μέρος τῆ Σκόβρος ὑπὸ τῆ Ἀει-
 σοτ. καλεῖται, καὶ Σκόμιος ὑπὸ τοῦ Θουκυδ. τοῦτο χω-
 εῖζει τῆ Ὠράκλι τῆς κατωτέρας Μοισίας. ἐκτείνεται πο-
 λὺ κατὰ τὸ μῆκος, καὶ εἶναι τόσον ὑψηλὸν, ὥστε ἐκ τῆς
 ἀκρωρείας αὐτῆ φαίνονται τὸ Ἀδριατικὸν Πέλαγος, καὶ ὁ
 Πόντος, καθὼς λέγουσιν, ἀλλὰ ψεῦδως. Αἴμος δὲ ὠνο-
 μάθη, ὅτι εἰς αὐτὸ ὁ Τυρῶν πολεμῶντας μετὰ τὸν Δία,
 πολὺ ὑδρασκον αἶμα. τὸ δὲ ὄρος ὅπῃ λέγεται Μπαμπα-
 τὰν εἶναι ὁ Τομὸς ὄρος, περὶ τῆς Τομεῖς τῆ πόλιν.
 μετὰ τῆς Ὑπωρείας τῆ Αἴμονος, εἶναι ἡ Μεσημβεία, πε-
 εὶ ἥς ἐν τῆ περὶ Ὠράκης.

8. Τῶν δὲ Μεσογείων πόλεων τῆς Βεργείας, Μη-
 τρώπολις καὶ πρωτεύουσα εἶναι ἡ Σοφία, παρακειμένη πρὸς
 τὸν Ἰσκραν ποταμ., οὐ πολὺ σμακρῶν τῶν περάτων τῆς
 Ὠράκης, ἡ ὁποία αὐξήσεν ἐκ τῶν κρημνισμάτων τῆς Σαρ-
 δικῆς, τῆς πλησιοχώρου ποτὲ πόλεως. ἐκλήθη ἔτι μετὰ τὸ
 καὶ ἐκτίθη κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ὠκαδομεῖτο εἰς

τὴν Κωνσταντινέπολιν ὁ Ναὸς τῆς Ἀγίας Σοφίας εἰς τὸ πρῶτον ὠραιότατον, ἀγκαλὰ καὶ ὄχι τόσο ὑγιεινόν. ἔχει θρόνον Μητροπολίτη. εἰς αὐτὴν εἶναι ὁ θρόνος τῆς Σατραπείας, ἣτοι τῆς Μπεϊλέρμπεϊ, ἀπέχει τῆς Θεσσαλονίκης 100. μίλια πρὸς βορρῆαν, τῆς Νικοπόλεως 60., ἀφ' ἧς ἀφίσταται 80. μίλια, καὶ τῆς Νίσης, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀπέχει 120. μίλια. τῆς δὲ Κωνσταντινέπολεως εἶναι ζέμακρα μίλια 300. πρὸς δυσμᾶς, καὶ τῆς Μπελιγρὰδίας σχεδὸν 250. Σαρδικὴ πόλις ποτὲ τῆς Βαλγαρίας, εἰς τὸ σύνορον τῆς Θράκης, θρόνον Ἐπισκόπου ἔχουσα, ἣτις πανυῶ Τελαδίτζα καλεῖται. ἄλλοι θέλουσιν, ὅτι αὕτη ναὶ εἶναι ἡ Σοφία, τὰ δὲ περὶ αὐτὴν πολισμοὶ εἶναι ταῦτα, Μπυρκόβιτζα, Σαρκοῖ, Τίρνα, Μωρεσνίκ, Ἰχθιτιρμαῦ, Σαμοπόβια, μετὰ τῆς Σοφίας, καὶ τῆς Φιλιππεπόλεως, Τατάρι, Παζαρτζίκη. κατὰ δὲ τὴν Σαρδικίαν, τίθεται ἕκαστη πόλις τῆς Θράκης ὑπὸ τῆς Πτολεμαίας, ἡ Τέρτα πόλις, ἣτις λέγεται κοινῶς κατὰ τινὰς Τραϊτὸν, καὶ ἄλλα αὐτῶ κατὰ τὸ μέρος τῆς Μαύρης Θαλάσσης, εἶναι πολισμοὶ ταπεινοῦ ὀνόματος, οἷον Καρναμπάτι, Ἀετὸς, καὶ ἕτερα. ἀλλὰ ταῦτα πάντα, ὡς περὶ καὶ ἡ Σοφία ἐν τῇ Θράκῃ περιέχονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ΄.

Περὶ τῆς Θράκης.

1. Μετὰ τὴν Μυσίαν, καὶ Μακεδοσίαν, εἶναι ἡ τελευταία Ἐπαρχία τῆς Εὐρώπης, ἡ Θράκη, μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, κληθεῖσα ἀπὸ Θράκης Νύμφης Τιτανίδος, ἢ κατὰ τὸν Ἰώσηπον βιβλ. α'. περὶ Ἀρχαιολ. κεφ. ζ'. Θῆρας δὲ Θῆρας ἐκάλεσαν, ὧν ἦρξεν, Ἕλληνας δὲ Θράκας αὐτὰς μετωνόμασαν. ἀπ' αὐτῶν λοιπὸν τῶν Θρακῶν, ἐκλήθη καὶ ὁ τόπος αὐτῶν Θράκη, ἣτις ἐκαλεῖτο καὶ Πέρκη, καὶ Ἀσία, καὶ Σιδών. περατῶται δὲ ἀπὸ τῆς βορρῆως καὶ ἀπὸ δυσμῶν, ὑπὸ